

EGY VERS

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 4. szám, 2021. január 29.

Kisétált egy alig huszonkét éves, csinos nő Biden beiktatási ceremóniáján, és elvitte a show-t. Pedig nem tett mást, csak „elslampoetryzte” saját versét.

Egy fiatal ember őszinte vallomását arról, hogy nem akar úgy élni, ahogy az előző elnök kínálta neki. Minden hatalmába beszeretett embernek fontos figyelmeztetés ez az üzenet. Eljön az a pont, mikor a fiatalok megunják a szócséplést, az apátia helyett gondolkodni, cselekedni kezdenek, hiszen az ő értelmesen élhető életük a tét. Örvendhet a nép, ha ilyenek a fiataljai. Mert mit hallunk? „Végre arra emelhetjük a tekintetünket, ami előttünk áll, és nem arra, ami köztünk.” Az sem lesz a NAT része feltétlenül, hogy „[m]egtanultuk, hogy a csend nem mindig jelent békét, és ami eszmék és normák szerint »igazság« – az nem mindig igazságos.”

Ez a fiatal afroamerikai nő, Amanda Gorman elmondta a XXI. század *Örömdóját*: „Többé nem ölni, hanem ölelni vágyunk.” Úgy legyen.